

[Hasle.]

højtærede Minister er enig med mig i, at denne Ret ikke fratages Sparekasserne ved denne Formulering, Lovforslaget her har faaet.

Med Hensyn til Regnskabsopgørelsen maa jeg sige, at jeg finder det rigtigt, at der er sondret imellem de Værdipapirer, som henhører under Kassebeholdningen, om jeg saa maa sige, og de Værdipapirer, der er tænkt som egentlige Anlægspapirer. Men naar der om de sidste staar i Loven, at som Grundlag for Værdiansættelsen kan Sparekasserne anvende enten sidst noterede Køberkurs paa Københavns Børs eller Gennemsnittet af Køberkurserne paa Københavns Børs i de nærmest forudgaaende, dog ikke ud over 9 Aar, saa synes jeg, der burde have været en tredie Mulighed, nemlig den Mulighed, at man kunde opføre dem til den Pris, man har givet for de paagældende Værdipapirer, dog højst Pari. Der er nemlig noget mærkeligt i, at man ved denne Gennemsnitsopgørelse af Værdipapirerne hvert Aar kan faa et Tab eller en Gevinst, som let virker forvirrende paa Sparerne. Kasserne selv bliver jo ved at beholde de paagældende Papirer, indtil de bliver udtrukket, men det kan give Anledning til Misforstaaelser hos usagkyndige, at de hvert Aar læser om disse Svingninger i Sparekassernes Fondsbeholdninger. Spørgsmaalet er maaske ikke af saa voldsom stor Betydning, men jeg mener dog, at det havde været rigtigt at tage dette med.

I § 16 findes der en Bestemmelse, som har givet Anledning til en Del Diskussion i „Sparekassetidende“ og i Sparekassekrede, nemlig at hvis en Sparekasses Tilsynsraad, Direktion eller Revisorer bliver vidende om eller maa formode, at Sparekassens Egenkapital er gaaet ned under 4 pCt. af Sparekassens Gældsforpligtelser, skal de uophødelig gøre Indberetning til Sparekassenspektøren, som saa skal foretage en Undersøgelse og derefter træffe Bestemmelse om, hvad der skal foretages, om eventuelt Sparekassen skal træde i Likvidation. Der har været ytret stor Betænkelighed ved det rent principielle heri, idet man har sagt: Ja, men er det da ikke urimeligt, at en Sparekasse, der er solvent, kan komme til at træde i Likvidation? Argumentet lyder jo rigtigt, men jeg maa tilstaa, at jeg er enig i den Formulering, som Loven her har faaet; den Formulering, som Loven havde før, at der skulde være tabt 5 pCt. af Sparernes Midler, før man kunde skride ind, var dog fra et principielt Synspunkt højst forkastelig. Sagen er jo her den, at man maa tage sit Parti, fordi man i stor Udstrækning

er stillet ganske anderledes end en Bank med sin Aktiekapital; der kan man sige, at naar saa og saa meget af Aktiekapitalen er tabt, maa man overveje Likvidation. Her er det jo Egenkapitalen, som ofte vil være lille i Forhold til Indskudskapitalen, der kan blive Tale om. Jeg mener altsaa, at man enten maa tage det Standpunkt, som den gamle Sparekasselov tog, eller det, det foreliggende Lovforslag tager. Jeg foretrækker ærlig talt det sidste; jeg har personlig Erfaring for, at det er uheldigt, at man skal vente, til der faktisk er tabt et bestemt Beløb af Sparernes Penge.

Endelig finder jeg det ogsaa rigtigt, at der i denne Paragraf er givet Regler om Udnævnelse af Likvidatorer, en Regel, som vi ogsaa savnede i den tidligere Lovgivning. Vedrørende Valg af Likvidatorer er der bl. a. givet den Regel, at ogsaa Indskyderne og Garanterne skal have Indflydelse paa Valget af disse, idet Ministeren skal udpege Likvidatorer blandt Folk, som indstilles af Indskyderne og Garanterne. Herom skal der gives nærmere Regler ved kgl. Anordning. Det bliver nu ikke helt let at give disse Regler. Jeg erindrer, at jeg selv har repræsenteret det høje Ministerium ved en saadan Handling, og at det slet ikke var saa forfærdelig let. Navnlig er der den særlige Vanskelighed ved at faa Indskyderne repræsenteret, at der er en Masse Indskydere, som har 1 Kr. indestaende, idet det jo er almindeligt her i Landet, at man kan ikke fordrage at ophæve en Sparekassekonto, som man har, og saa hæver man alle Pengene lige indtil den sidste Krone, den lader man blive staaende. Det viste sig ved den Sparekasse, jeg tænker paa, Aarhus Bikube, at der var mange Tusind Mennesker, der havde 1 Kr. indestaende; det kunde jo give Anledning til uheldige Resultater, hvis det nu netop blev de Mennesker, der skulde bestemme, hvem der skulde likvidere Sparekassen, rent bortset fra, at det praktisk vilde være ganske overordentlig vanskeligt at sætte sig i Forbindelse med dem. Men det er muligt, at Loven giver tilstrækkelig Myndighed for Ministeren til at regulere Forholdet ved den kongelige Anordning, der udstedes. Jeg vil dog henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at her er et Punkt, som man ved Udstedelsen af den kongelige Anordning maa tage med ind i sine Overvejelser, naar den skal give Indskyderne Mulighed for at faa Indflydelse paa Valget af Likvidatorer.

Ja, som det høje Ting og den højtærede Minister vil have forstaaet, er der mange Bestemmelser i denne nye Spare-